

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva, v. vidékre

postán küldve:

Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr

negyedévre 1 frt 80 kr.

Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor

helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hird-

téseknek kedvezmény.

Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.

Nyílt-tér sora 10 kr.

Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

76. szám.

Brassó, Kedd, július 6-án.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

ezimű

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap
harmadik évfolyamára.

Lapunk 1886. július elsejével a harmadik évfolyamra lépve, ezennel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

Előfizetési árak:

Félévre (jul.—decz.) 3 frt 50 kr.

Negyedévre (jul.—sept.) 1 frt 80 kr.

Külföldre (egész évre) 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kiváncra bárkinek mutatványszámmal készségesen szolgálunk.

A „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

A városi vagyonkezelés.

— Két czikk. —

I.

Közgazdasági kérdésekből politikát csinálni semmi körülmény között üdvös nem lehet. Politika s közgazdaság ugyan rokonok egymással, mert hisz kormányok áldásos volta közgazdasági sikereikkel van kapcsolatban. Ámde minden gazdasági kérdésből politikai eszközt kovácsolni pro vagy contra — nem hasznára, hanem határozott kárára van az ügynek.

Részünkről abstraháljuk a két fogalmat. Először az ügy érdekéből, másodsor nehogy azzal vádoltassunk, hogy gazdasági kérdések tárgyalásánál oly irányt követünk, a szerint, a mint az illetők pártunkhoz tartoznak-e, avagy nem. Előre kijelentjük tehát, hogy minden politikától tartózkodni akarunk ez alkalommal és kizárólag csak a város vagyonkezelésével foglalkozunk.

Mult számunkban egész terjedelemben közöltük a belügyminiszter leiratát Brassó megye közönségéhez, melyben bírálatot mond városunk vagyonkezelésének módjára felett. A bírálat — bár a miniszter nagyon enyhén vette a dolgot — moráliter tönkre teszi Brassó város tanácsát. Nincs a leiratnak egyetlen szava, mely egy hajszaílynyt helyeselné azon eljárásból, melyet a városi hatóság polgárai anyagi rovására évtizedek óta konzervatív követ. El-

lenben nincs egyetlen része a kezelésnek, melyet a miniszter el nem ítélné.

Pedig a vizsgálat, melyet dr. Faschó-Moys Sándor osztálytanácsos keresztülvitt, nem terjeszkedett ki a részletekre. Csak általánosságban akart a miniszter magának meggyőződést szerezni, hogy e város, melynek csak ingatlanai után van évenként kétszáz ezer forintnál nagyobb jövedelme, mely évről-évre közel fél-millió forintnyi bevételt mutat ki költségelőirányzatában, hogyan juthatott ennyire, hogyan vergődhetett ily nagy adósságokba.

Szomorú az eredmény az általános vizsgálatnál. De mennél szomorubb lett volna akkor, ha a részletekbe is megy; ha oly ügyek, minő a Galter és Orelt-féle, Thiesz s annyi más is vizsgálat tárgyát képezte volna; ha betekint a biztos az ügyekbe s talál dolgokat a legutóbbi időkből is, melyek elég okot szolgáltatnak volna talán a tanácsnak vizsgálat alá leendő helyezésére. Városi pénzek hónapokig hevernek egyeseknél, azután hónapok múlva beadatnak s bevételezetlenül hevernek évekig egyik-másik irodában.

Nem vádolunk, hanem bizonyítunk. Ime a legújabb időből két példa egyszerre.

1883-ban Schnell Alfred jelenlegi tanácsos főnökbiztos volt Zajzonban. Mint ilyen a zajzoni főnökbiztos pénztári maradvékát, azaz 398 frt 41 krt magánál tartotta 1884. február 22-ig, a helyett, hogy azt — mint a törvény rendeli — 24 óra alatt beszolgáltatva volna, tehát legkevesebb 5 hónapig. Végre 1884. február 22-én beadta ezt a tanácshoz, mely 2187.1884. szám alatt a majorsági pénztárba helyezte, hol 2¹/₄ évig bevételezetlenül hevert, míg a miniszteri biztos megérkezvén, nehogy erre reájöjjön, idei május 14-én a pénztár az összeg bevételezését megsürgette.

1884. augusztus 10-én a városkapitányság 9986.—84. számhoz az ugynev. „Viehpusse-Umschreibungstaxen“ ezimen átkezelte a tanácshoz 25 frt 14 krt, mely ugyanazon napon és szám alatt letétbe helyeztetett és a zajzoni főnökbiztos pénztárba együtt a városi pénztár még csak idei május 14-én, tehát majd két év múlva sürgetett meg bevételezés céljából az 5799.—86. tanács számhoz.

Csékélységek, az igaz; ámde a hol közvagyonról van szó, ott az utolsó fillér ép úgy kezelendő, mintha egy millió volna. S ilyen

eset van még igen sok. Ha ezeket is vizsgálta volna a miniszteri kiküldött, bizonyára még ma sem fejezhette volna be vizsgálatát, annyit találta.

S mégis, dacára annak, hogy a vizsgálat csak az általános kezelésre vonatkozott, habár kutatás tárgyát nem is képezte, hogy a város csak hat év óta könnyelmű, gondatlan kezelése folytán mily borzasztó összegeket vesztett, — a miniszter kénytelen azt mondani, hogy „a város vagyoni helyzete ez idő szerint nagyon még nem aggályos, de eléggé komoly s azon lejtő szélére érkezett, melyen való tovább haladás azt már veszélylyel fenyegetné.“

Mi voltunk az első, kik nyilvánosan óvást emeltünk ily vagyonkezelés ellen. Nyilvánosan tárgyaltuk s bebizonyítottuk, hogy a város a tönk szélén van; hogy egy lépés így tovább s lezuhan egy örvénybe, mely örökre tönkre teszi. Lapunk egy kiváló munkatársa szintén ostromozta a tanács könnyelműségét. Mi volt a felelet? ... Talán szívére vette-e a tanács a jóakaró figyelmeztetést? Korántsem. Sőt mikor a képviselőben is felmerült a kérdés, quasi rágalmozóknak állítottunk oda. — A büntetés nem soká váratott magára. Mert hogy a miniszter leirata oly büntetés, melynek sulya alatt moráliter össze kell roskadnia a tanácsnak és klikknek, mely a tanácsot megnyomortja, az kétséget sem szenvedhet.

Hiába minden palástolás, — beszél a tett. Azt nem mondhatja senki, hogy a kiküldött biztos elfogult lett volna; a ki ezt állítaná, az rágalmozó a szó legszorosabb értelmében. Hogy ennek látszata is kerültesék, nem is érintkeztek a tanácsos urral épen azok, a kik legelőbb tárták fel a városi vagyonkezelés hátányait, hanem engedték a vizsgálatot a maga rendes menetén, mely ime úgy ütött ki, hogy a tanácsnak semmi oka mellé veregetve dicsekedni, a mint a helyi dirigáló klikk lapja már lóhátról kezdett beszélni.

A győzelem — bár nagyon szomorú győzelem s mi egy cseppet sem örvendünk neki — a mienk. Vádjaink alaposoknak bizonyultak. A miniszter pálcát tört a város jelenlegi vagyonkezelése fölött s kimondta, hogy a város azon lejtő szélére érkezett, melyen való haladás azt már veszélylyel fenyegetné.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

S Í R O M.

Ha én majd meghalok
S virág nő siromon,
Mit sutlog e virág,
Hallgasd meg, angyalom!Azt fogja mondani,
Hogy szívem hű maradt ...
S te érted hamvad el
Ott lenn a hant alatt.

Mezey Emil.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás.)

— Neve? — kérde a gróf.

A barát egy oldalpillantást vet a még jelenlevő titkár s felelet helyett mutató ujját az ajkára illeszti.

— Hagyjon magunkra, titkár ur, — szóla a jelt megértve ő excellenciája, de ne távozzék hazulról, szükségem van önre.

A titkár meghajtotta magát s egy mellékajton eltűnt. A kapuczinus barát a titkár után beár-

rult ajtóhoz szaladt, a kuleslyukhoz illeszté fülét, néhány percig hallgatózott és azután magasra emelt fejével visszatért a terem közepén álló grófhöz.

— Én Tarnovszky vagyok! szóla a kapuczinus. — Ó hercegsége, az államkancellár értésemre adta, hogy szolgálataimat igénybe kívánja Excellenciád venni.

— Önt azelőtt Lopsánszkynak hívták, s a pozsonyi „Társalkodási Egyesületnek“ jegyzője volt, nemde?

— S tiz évi fogságra ítéltettem ...

— No de csak színleg! jegyzé meg Ösdy gróf. Miért jött barát-csuklyában?

— Zágrábból jövök s Magyarországon utaztam keresztül.

— Hozott az illir-párt vezéreitől leveleket?

— Mind a kettőtől. Gaj Lajostól és Draskovics János gróftól is.

— Mi volt tartalmuk?

— Nem tudom!

— S milyen Horvátországban a közérzület?

— Szídják a magyart, lelkesülnek a „nagy Horvátországért“ s imádatlalt nézik az „Uj Illyria“ térképét. (E térkép: Horvát-, Tót- és Dalmátországon kívül, az egész déli Magyarországot, Isztriát, Krajínát, Karántföldet és Stájerországot; a Száván túl pedig Bosznia, Szerbia, Bulgária, Montenegró foglalták az

„Uj Illyria“ határai közé.) Mámorosak a panszlávizmus mákonyától, egy szóval kitünő hajóvontatók!

Az utóbbi megjegyzés finom mosolyt varázsolt Ösdy gróf ajkaira, de csak egy pillanatra, mert a következő perczben szigorú hangon mondá:

— A kinek nem kenyeré a magasabb politika, annak nyakát szegi, ha beleártja magát. A kormány megjutalmazza szolgálatait, teljesítse megbízatásait s egyébbel ne törődjék. Mikor indul Galicziába?

— Még az éjjel.

— Ó hercegsége, az államkancellár igen szép álláshoz juttatta, (általános volt a meggyőződés, hogy Lopsánszky feladóként szerepelt a pozsonyi ifjak elleni perczben, hogy színleges elítéltetése után változtatott névvel Galicziába küldetett s egy hivattall jutalmaztatott meg, mert még az amnesztia után (1840) sem lehetett róla valamit hallani); reméljük, hogy ezután is teljesen megbízhatunk önben.

Az ál-barát mélyen meghajtotta magát.

— Van családja? kérdé a gróf tovább. Anyja, nővére?

— Senkim és semmim sincs!

— Annál jobb. Ön két óra múlva meg fog nősülni!

— É...n?! kérdé látszólag meglepetve az államkancellár.

pentre Școală, BCU Cluj-Napoca.

Belföld.

Urulkodók találkozása. A „Bud. Corr.” ujabban ezeket írja: Azon minduntalan felmerülő hírekkel szemben, melyek szerint a király ő felségének jövő ősszel találkozása lenne Sándor orosz cszárral, a leg-határozottabban biztosítjuk, hogy illetékes körökben erről semmit sem tudnak, s hogy a két uralkodó találkozása az idénre egyáltalánban soha tervbe sem volt véve.

A ref. köziskolák állami segélyezése. A közoktatásügyi miniszteriumban ismét értekezlet volt a ref. köziskolák állami segélyezése ügyében. Jelen voltak Trefort közoktatásügyi miniszter elnöklété alatt Tisza Kálmán miniszterelnök, mint a dunántúli egyházkerület főgondnoka, Komény Gábor b. közmunka és közlekedési miniszter, mint az erdélyi egyházkerület főgondnoka, Vay Miklós b. az egyetemes konvent elnöke, Tisza Lajos gr. a dunamelléki egyházkerület főgondnoka, Tanárky Gedeon államtitkár, Szász Károly püspök és Klamarik János osztálytanácsos. Az értekezlet azzal foglalkozott, hogy tekintettel a pénzügyi helyzetre, mennyire redukálhatók az egyetemes konvent kívánalmai. Az eredmény az volt, hogy befektetésekre és beruházásokra fordítandó egyszersmindenkori segélyezés fejében három évre [mulasztandólag legalább 330,000 forint szükséges, az egyes iskolák évi segélyezésének összegénél pedig csekélyebb redukció tehető az által, hogy egy-két középiskola, mint nem állami fontossága, saját erejére utasítandó.

Külföld.

Az angol képviselőválasztások az ország általános izgatottsága között folynak. Bright birminghami beszéde rendkívüli hatással volt Gladstone és politika-ellenében. Bright, Irlandnak 50 éve legmelegebb barátja, Gladstone billjét megdöbbsentőnek, igazságtalannak, lehetetlennek jelenti ki. Azon reményét fejezte ki, hogy Anglia népe sohasem fogja magát olyan irparlamentári pártnak alávetni, melynek hívei Anglia leg-szenvedélyesebb ellenségeinek aranyából tömték meg zsebüket. A hadügyminiszter nemrég bevallotta, hogy Gladstone nemcsak az irlandi parnellistákkal tanácskozott törvényjavaslata ügyében, de az amerikai ir vezérekkel is. A tegnapi birminghami és colchesteri választások nagy vereséget okoztak Gladstonenak.

A bajor trónválság.

München, jul. 3. Luitpold regensherczeg ma délben saját palotájában magánkihallgatáson fogadta a hitelesítve levő összes idegen követeket a titkárokkal együtt, hogy a regenség átvétele alkalmából üdvözlőket fogadjon, melyet a diplomáciai testület legidősebb tagja, Pietro nuncius tolmácsolt. A herczeg köszönetét fejezte ki a diplomáciai testületnek. Most már a regensherczeg az egyes követeket külön-külön ünnepélyes kihallgatáson fogja fogadni, mely alkalommal a követek át fogják nyújtani új megbízó leveleiket. —

München, jul. 3. Hiteles forrásból jelentik, hogy a minisztertanács két órai tanácskozás után elhatározta, hogy a teljes kabinet beadja a regensherczegnek lemondását.

Román lapszemle.

Hegyen-völgyön lakadalom. Vigadnak a besztercei, a bethleni, Szathmármegyében a sziszesti román atyafiak. A beszterceiek Mihály vitéz indulójára lelkesednek és rugják a kaluserulut és Romanulut a derék és fáradhatlan fiatal tanító vezérlete alatt, a ki nem csak az iskolában, de a társadalmi életben is betölti küldetését. Bethlenben a román értelmiség ad a gr. kath. templom és iskola javára zártkörű mulatságot. Szathmármegyében a barbár módon üldözött — természetesen a magyaroktól — dr. Vasiliu Lucaiu papnak és hiveinek volt ország-világra szóló templomszentelésük, emlékezetes napjuk.

Szebenben a román iparos-segédék készülnek színi előadásra. Ugyancsak Szebenben szeptemberben megnyitja az erdélyrészi román közmívelődési-egylet a polgári román tannyelvű iskolát, melyben az évi tandíj 30 forint. Ennyi öröm hogyan férhet el egy szívből, akarom írni lapban. Mégis elfér a „Gazeta”-ban. Van tehát neki is egy-egy vig napja ebben a magyar államban.

Csak nem evett gombát, hogy magyar államnak nevezze! Ezt a sok és szívrepesztő örömet, nem lévén ebben az államban öröm, ürm — nem ürmös kérem szépen — a „Tageblatt”, nem szívelhetvén, hogy az ő román kollégájának hegyen-völgyön lakadalmá legyen, míg ő kiül a N.-Szeben városi várkerítés romjaira s kesereg a boldog idők elmúlása felett, midőn a szebeni és brassói circumspicius prudens ta-

nácsok még egy Bethlen Gábor fejedelmet sem bocsátottak a város kapuin belől, hanem ősi szokás szerint kiizentek hozzá, hogy: »Nagyságos fejedelem, jelentjük alásan, hogy a szomszédban jobb emberek laknak.«

Itt nálunk a prázsmári szász atyafiak voltak azok a jobb emberek, a kik a fejedelmet szállásban fogadták. De hát mivel keserítette meg a „Tageblatt” a „Gazeta” örömet? Édes istenem, hát még ezt is én mondom meg s a t. olvasó ne találja ki? Hát a magyar nyelvvel kérem szépen. Na, már erre aztán csakugyan sirva fakad a „Gazeta”.

Mihály vitéz indulója és a magyar nyelv! Na ezek csakugyan nem térnek meg egy gyékényen! Leg-alább így hiszi ezt a „Gazeta”. Ime az ő szívének keservei!

„Bámulja a világ azt a rendkívüli eredményt, melyet az alkotmány juhbörébe öltözött magyar önkény naponként lépésről-lépésre nyert és nyer az erdélyi és magyarhoni nem magyar nemzetiségekkel szemben. Nem kell bámulni. Midőn a vakverőség legyőzi a félelmet és gyengeséget, midőn a szemtelenség útjában csak szelidséggel és szolgáltsággal találkozunk, más eredményt várni nem lehet. A román példabeszéd mondja: »Nem paraszt az, a ki hét kenyeret megeszik.«

Sehol sem tűnik ki annyira az aránytalanság adók és vevők között, mint a közoktatás terén. Ezen a téren Trefort miniszter úgy szólva csudákat mivel ama módszerével, hogy megfélemlíti és kiküszöböli a létező törvények intézkedéseit és ezeket miniszteri önkényes intézkedésekkel helyettesíti. Trefort ur ezen módszerével, melyet főleg 1879. óta léptetett gyakorlatba, olyan messze ment, hogy elmondhatjuk, miszerint a nemmagyarok népoktatása ma teljesen meg van bénítva.«

Na, ezt megköszönhetik „Gazeta”-nak a brassó belvárosi ág ev. elemi fiú iskola tanítói, összesen négyen, a kik az 1885—6 tanévben egy betűt sem tanítottak magyarul és népoktatásuk még is teljesen meg van bénítva. Megköszönhetik a brassói központi gr. kel. elemi fiú és leány iskola tanítói összesen 8-an, kik e f. tanév végén a román nyelvből is teljesen sikerült vizsgát adtak; de ilyent a magyarból is. Álljanak össze 12-en és adjanak a Gazetának fáklás zenét! És ki adott okot erre a nagy keserűsége a „Gazeta”-nak? A szebeni „Tageblatt”, mely elkesergi, hogy mekkora hátrányára van a német nyelvnek az a barbár magyar nyelv. A román nyelvnek természetesen nincs hátrányára a német nyelv.

A brassói központi gr. kel. elemi iskolában a III—IV-ik fiú osztályokban tanítják a német nyelvet is a barbár magyar nyelv mellett s ez ott nem köteles tantárgy s ime ezt nem látják sem a „Gazeta” sem a „Tageblatt”!

Annál inkább keseríti mindakettőt a barbár magyar nyelv. Ez nem fér össze az egyházak autonómiájával, de a román és német nyelvek egészen természetesen. A német szótól nem butul el a román fiú és leány; de a magyar nyelv Magyarországon, ez valami szörnyűséges dolog!

Hát ha még azt is megtudják a „Gaz.” és a „Tageblatt”, hogy Brassó megyében a román és szász gyermekek csupa lelkesedéssel tanulják a magyar nyelvet, a tanítók szívesen tanítják, mert tapasztalják, hogy az a tanuló, ki anyanyelve mellett még a magyart is megtanulja, általában jobb és szorgalmasabb, mint az, a ki csak anyanyelvén tanul. Ez nem fér a „Gaz.” és „Tageblatt” fejébe; pedig ez így van.

Azt kérdezi a „Gaz.” a Tagblattal, hogy meddig mind így? Nagyon könnyű erre a felelet. A mig a törvény, törvény lesz. Ha önök a magyar birodalmat valaha nemzetiségi területekre darabolják: akkor majd hozzanak kedvükre való törvényeket. Addig azonban totu așa azaz: saját anyanyelvük mívelése mellett a magyar állam nyelvét is tanítani fogják; de nem az ujság szerkesztők, hanem azok a szerény jóvedelmű néptanítók, a kik előtt mi kalapunkat mindig megemeltjük, az önök förmedvényeire pedig szánó mosollyal tekintünk.

Czenkalji.

Emlékirat

egy a „Brassói ipar és kereskedelmi egyesület” által felállítani szándékolt kiviteli árucaarnok tárgyában.

(Folytatás.)

Egy másik ága az áruk értékesítésének az eddig fennállott szokás, t. i. hogy a romániai kereskedő eljő Brassóba, személyesen eszközölni bevásárlásait. Menyivel előnyösebb reá nézve, — akár szerződéses, akár szerződés nélküli állapot mellett — ha idejőve, egy helyen, rövid idő alatt fedezheti összes szükségleteit, mintha hetekig kellene itt időznie, míg egyik iparostól a másikhoz megy, — az bővebb indoklásra nem szorul.

Bármely oldalról is tekintünk ily kiviteli árucaarnok felállítását, nincs szerény véleményünk szerint

egyetlen elfogadható indok, mely azt ellenezné. Csak egyetlen ellenvetés volna lehetséges, t. i. a tultermelés. Ez azonban — mint fennebb csak röviden börtorkodtunk jelezni — ügyes, szakavatott vezetés mellett könnyen elkerülhető.

Brassó város közönségének fenn jelzett támogatására joggal számíthatunk. Az u. n. „Kaufhaus” eddig is ipari célokra használtatott. Egyes iparostestületek tagjai árusítják ott készítményeiket régebben megszerzett jogaiknál fogva a heti vásár napján.

A városnak — ha saját jóléte szívében fekszik — engednie kell ezen kérésnek. Reméljük, engedni is fog. Brassó város közönsége, a hol tehetett valamit az ipar- s kereskedelemért, megtette eddig is.

De különben ez, szemben az állam segélyével csak másodrangú kérdés. Az első kérdés s maga az intézet létesítése az olcsó hiteltől van függővé téve. Ezt, azaz ennek kieszközölését, mint említve volt, kérnők az államtól, illetve a magas kormánytól.

Az intézetnek, hogy nemcsak tengődhessék, hanem mihamarább teljes virágzásra is jusson, csakugyan áldás legyen az iparososztályra nézve, a szükséges olcsó hitellel kell bírnia, mely egy évben körülbelül egy millió frtra rugna. E hitel azonban természetesen csak successive volna folyósítandó, úgy a mint annak szüksége beáll.

A termelő beszállítja áruját a csarnokba, az igazgatóság megveszi ezt a fenn jelzett módon. Ámde az igazgatóságnak nem áll rendelkezésére az árú kifizetéséhez szükséges összeg s így igénybe kell vennie a kifizetendő összegnek megfelelő hitelt, a mi természetesen az igazgatóság személyi váltója alapján történhet csak, mi mellett azonban a hitel-összeg mindenkor teljes és biztos fedezetet talál a raktáron lévő áruban.

Az igazgatóság az árukat csakis teljesen biztos értékében fizetvén ki, az ily módon befektetett tőke semmi körülmény között sem lehet veszélyeztetve. De nem lehet szó veszélyről már azért sem, mert a hitel kizárólag csak átveendő árukra vehető fel — s minthogy az igazgatóság tagjainak anyagilag is érdekelve kell lenniök, természetesen el fognak követni mindent az intézet prosperálására.

Hogy az ilyennemű kezelés az illető pénzintézetre terhes ne legyen, az intézet úgy rendezhetné be, hogy az áruk csak hetenként kétszer fizettetnének ki s így a kölcsönök is csak hetenként két előre megállapított napon vétetnének igénybe.

Hitelviszonyaink között reánk nézve az osztrák-magyar bank volna legkedvezőbb, melynek Brassóban különben is van már fiókja s a mely olcsó, 4 százalékos hitel nyújt. De tekintettel arra, hogy az ily hitel kieszközölése által a magas kormány is bizonyos mértékig érdekelt az ügyben, nemkülönben a hitelt nyújtó bank, a melyeknek tehát biztos garanciára van szükségük, legcélszerűbb volna, ha az igazgatóságban a magas kormány és a bank is egy-egy megbízottal képviseltetné magát, illetőleg érvényesitené befolyását.

Ennél biztosabb garanciája sem a magas kormánynak, sem a banknak nem lehet, minthogy egyrészt maga is befoly a hitel folyósításába, másrészt pedig a kellő fedezetet a raktáron lévő, elárúsítás alá jövő áruban s magukban az igazgatóság tagjaiban s az anyagilag is érdekelt tagokban bírja.

Csakis ily módon volna ezen életrevaló terv — szerintünk — keresztül vihető.

(Vége következik.)

Városi ügyek.

Szolgálati utasítás a brassói városi rendőrség számára (Folytatás.)

26. §. Általános szabályok az önálló felügyeleti szolgálatnál magatartásról. Az önálló felügyeleti szolgálathoz tartoznak a nyilvános helyiségekben tartandó táncmulatságok népekes előadások stb. stb., melyekben a városkapitányságtól hivatalnok küldetve nincsen.

A felügyeleti szolgálatra kiküldött rendőr tartás mindig azon elvet szem előtt, hogy ő a nyilvános rend és jó erkölcsök fenntartására van hivatva és az általános nyugalom zavarását meggátolni tartozik.

Ezen szolgálattétel a legnehezebbek egyike, mert ez a legkönnyebben nyújthat alkalmat összeütközésekre. Itt a rendőr többnyire egyedül áll nagyobb gyülekezettel szemben; azért itt a rendőr több megfontolással és határozottsággal, de tapintattal és udvariassággal köteles eljárni.

Tulkapások és goromba magaviselet közbelépését megnehezíti vagy lehetetlenné teszi, és sajnálatos veszekedésre, sőt saját személybiztonsága veszélyeztetésére vezethet.

Ügyeljen a rendőr arra, hogy ne avatkozzék minden csekélységbe, vagy kihívó le- és feljárkálásokkal a helységben a mulatságra zavarólag ne hasson.

Azon rendőrségre nézve fennálló szükségességnél fogva, személyismeretét lehetőleg gazdagítani, nem fog a rendőr mindenkor teljesen ismeretlen társasággal találkozni, s azért gyakran ismert személyekre találni, melyeket a rend helyreállítására eszközül használhat.

Hivatalos eljárás esetében a rendőr a rend és multság zavaróját csendes és illedelmesen és feltűnés nélkül kell, hogy figyelmeztesse illetlen magaviseletére; és ha ez sikertelen, akkor botrányos magaviseletének következtetésével figyelmeztesse őt, és ennek is sikertelen voltánál pedig az illetőt a helyiségből kiutasítván, jelentse fel vagy tartóztassa le.

Ily esetekben a letartóztatás csak akkor igazolt, ha az illető a helyiségből kiutasításnak ellenszegül.

Egyébiránt a rendőr tapintatos fellépésénél a művelt vendégek segélyére bizton számíthat.

Verekedéseknél a főzinkosok az említett módon a helyiségből eltávolítandók és csak az engedelmesség megtartása esetén tartóztatandók le; a többi részeseiket pedig törekedjék a rendőr szép módon lecsillapítani.

Részek, ha magaviseletük által botrányt okoznak, hazautasítandók, felkérve ezek ismerőseit, őket hazakisérni.

Csak ha ezen módok sikertelenek maradnak, a részek rendőrileg biztonságba helyezendők.

Ha a multság az engedélyezett időn túl is tartatnék, a rendőr a helyiség tulajdonosát, a rendezőket vagy a zene vezetőjét azon megjegyzéssel kell figyelmeztetnie, hogy neki erről hivatalos jelentést kell tenni. Ha ennek dacára is tovább tartatnék a multság, úgy azt a rendőr ne akadályozza, de erről a városkapitányságnál jelentést tenni köteles.

Ilyen szolgálatban általában a rendőrnek tiltva van ingyen vendéglést elfogadni, vagy a multságban részt venni.

27. §. Táncmultság. Ha valaki egy táncmultság alkalmával olyképp tánczol, hogy azzal botrányt okoz, a rendőr legelőször oly tánczvigalmak rendezőit és a helyiség tulajdonosát felszólítani tartozik, ennek beszűntetésére és ha ezek a felszólításnak nem tennének eleget, a tánczos személyiségét megállapítván, utasítja ki a helyiségből.

Ha a rendőr a nyilvános erkölcsiséget más alakban sértő magaviseletet lát, azt fel nem feltűnő módon szüntesse meg. De ha egy olyan erkölcsstelen magaviselet már közbotrányt okozott és a rendőrt közvetlen közbelépésre kényszerítette és ezáltal a rendőr közvetlen fellépésre okoztatnék, úgy az illetők kiutasítását a helyiségből és azok netalán letartóztatását illetőleg a fenn megjelölt eljárás követendő.

(Folytatása következik.)

Vidéki élet.

Csernátfalun, 1886. június 29-én*).

A csernátfalusi újonnan választott ág. hit. ev. lelkész beiktatási ünnepélye.

Egy pár évtizeddel ezelőtt megindult a már csaknem mindenki előtt ismeretes vallás és némileg nemzetiségű jelentőséggel bíró mozgalom, t. i. a tiz magyar ág. hit. ev. egyház községet elszakítani a szász egyházi hatóság kötelékéből, s egy önálló magyar esperességet alakítani; azonban ezt megakadályozta az akkori mozgalmas idő, ugyancsak az egyenlenség.

A mit azonban az elődöknek nem sikerült megteremteni, megvalósította azt a jelenkori papság, habár akadályok és nehézségekkel kellett is megküzdeni; s ma, a mint egész ország már tudja is, Cékusz István tiszamelléki püspök ur fenhatósága alatt életbe lépett a magyar esperesség. A magyar esperesség működésének kezdete összeesik a legutolsó szász pap, néhai Binder Lajos csernátfalusi lelkész halálával a csernátfalusi papi állomás megüresedésével is, s így a harcz színhelye Csernátfalun lett. Csernátfalun volt a sarkköve a magyar esperességnek, itt bizonyíthatta be, hogy életképes, s megbír küzdeni ellenségeivel, hogy kivívhatta tekintélyét, s történelmi nevezetességre vergődjék.

A csernátfalusi papi állomásra az első és második pályázatot is, a szász consistórium hirdette ki, úgy szintén a kizárólag is az ajtóba végre a beadott pályázók közül; a választást már nem hajthatta végre, mert ránk nézve a szász konszisztórium nem létezik. A szász konszisztórium kiküldötte ugyan megbízottait Pildner földvári szolgabíró és Pap György zajzoni lelkész személyében, de Csernátfalun választó közönsége határozottan visszautasította a választást, miután jegyzőkönyvileg kinyilatkoztatta, hogy minden a szászoktól jövő hivatalos intézkedést visszautasít, s a magyar esperességet ismeri el fensőbb egyházi hatóságul.

Ilyen körülmények között a magyar esperességnek jutott osztályrészül, a csernátfalusi papválasztás megejtése.

A választás le is folyt a legnagyobb rend és a legigazságosabb uton Smik Gábor hosszufalusi főerdész és Pap György zajzoni lelkész bizottsági tagok elnöklése alatt; a midőn egyhangulag 210 szavazattal Kiss Árpád türkösi segédlelkész és áll. isk. ig. tan. választ-

tott meg, König Béla szintén s. lelkész ellenében, ki egy szavazatot sem kapott.

Lehetetlen leírni azt a fájdalmat, mit Türkös közönsége érzett lelkésze elvesztésén, de szintén lehetetlen leírni azt az örömet és lelkesültséget is, mit Csernátfalun közönsége mutat Kiss Árpád lelkész megnyerésekor.

Csernátfalun közönsége június hó 29-én hozta le az újonnan megválasztott lelkészét és ugyanazon napon folyt le a beiktatási ünnepély is. Már reggel 8 órakor tolongott a nép a főutcán, — úgy annyira, hogy a lobogókkal díszített banderium és kísérete alig haladhatott a türkösi segédlelkész lakig, hol Pap János csernátfalusi áll. isk. tanító egy rövid, kikerő beszédet mondott, s rá azonnal szintén mondott egy tartalmas beszédet Kiss Árpád lelkész, mire megindult a menet hosszantartó éjten kiáltások között. Türkös közönségének becsületére válik azon helyes tette, hogy volt lelkészét saját zenekara közreműködésével le kísérté Csernátfalun határáig, a hol Michelis Leopold, türkösi áll. isk. tanító egy pár szívhöz szóló szóval Türkös közönsége nevében a már csak volt lelkészétől búcsút vett, s ugyanakkor Kiss Árpád volt lelkész is búcsút mondott a szomorú és siró közönségnek.

Igy haladt a menet, Hétfaluban még soha nem látott szőnyegezett utcán végig, s midőn Csernátfaluba lépett, lelkes szavakkal fogadta az új lelkészt Gyurka József helybeli áll. isk. tanító. Ezt követte az új lelkész üdvözlő beszéde, melyet szintén hosszan tartó éljenzés követte.

Végre nagy nehezen eljutott a menet a papi lakásig, hol az új lelkész röviden ismét üdvözölte a jelenvalókat, a menet pedig bevonult a templomba, hol kezdetét vette a beiktatási szertartás, melyet Török József főesperes, Borecs Mihály bácsfalusi lelkész és Fejér Gyula pürekereci lelkész végeztek. A beiktatási szertartás után következett a szokásos lakoma, hol mintegy 300 ember vett részt. Az intelligencia is meglehetősen képviselve volt, s a pohárköszöntők egymást érve éjfél 11 óráig tartottak. Ezen lelkészi beiktatás, vagyis a csernátfalusi papi állomás betöltése a brassómezei magyar esperesség útján, történelmi nevezetességek közé tartozik, mely évszázadokra kihat, mint első működésének eredménye, miért is adja az egek ura, hogy a magyar esperesség megerősödjön, vallás és nemzetiségi szempontból is sok szépet és hasznosat tehesen.

A csernátfalusi újonnan megválasztott lelkész Kiss Árpád urnak pedig kitartást és boldogságot kívánunk az új állomásban, hogy tegye Csernátfalut nagygyá és boldoggá, mint Négyfalu központi községét.

Figyelő.

Egészségügy.

Városunk egyik első rangu orvosi tekintélyétől veszszük a következő sorokat, melyekre magunk részéről is nem hivatjuk fel eléggé az illető hatóság figyelmét.

Legutóbbi időben habár szörványosan, de mégis fordultak elő koleraesetek Triesztben; Fiumében pedig szinte észleltek egy kolera-gyanus esetet.

Habár nem is esünk az által nagy rémületbe, hogy a birodalom, sőt hazánk határára is mutatkozik a nem szívesen látott vendég, mindazonáltal a józan ész parancsolja, saját érdekünkben elővigyázattal lenni, és az egészségügyi övrendszabályokat már most a lehető legnagyobb szigorral és pontossággal életheletpetn, nehogy készküldetlen találjon bennünket a netán beköszöntő baj.

Városkapitányságunknak tetteiben nyilvánáló jó igyekezetét elismeréssel kell megemlítenünk. Azonban mégis kötelességünknek ismerjük figyelmét felhívni a város utcáin végig menő résztint fedett, részint fedetlen vízvezető csatornáira, melyekbe a cselédek nem csak mosadék, hanem akárhányszor növényi és állati hulladékot bőségesen öntenek; ezek ottan meggyűlven, rothadnak és a fertőzés csiráinak kedvező talajul szolgálnak. Ezen csatornákat többször kellene tisztítani és kiöblítésre többször kellene beléjük bőségesen vizet bocsájtani.

Ha már egyszer az ürgödrök tartalmának hordókbai kihordása czélsszerű egészségügyi rendszabálynak ismeretelt el, és már több év óta életbe is léptetett ártalmas kivételként nem kell megengedni, hogy a Szentlélek-utcának egyik házsról telkein végig folyó csatorna fölött árnyékszékelyek legyenek, a mint tényleg még igen sok van. Egyáltalában a csatornák fölötti árnyékszékelyek mindenütt kéréshetelen szigorral beszűntetendők, úgy nemkülönben a piacon lévő pissoir is eltakarítandó a csatornáról. Tudjuk azt, hogy ezen csatornában sokszor mily kevés víz foly, s csak tulságos optimizmus állíthatná, hogy az oda behulló és folyó ürülékek a levegőre fertőző hatással nem bírnak; a város utcáinak, az udvaroknak gyakoribb tisztítása, a szemét- és ganéttartályok gyakoribb kiürítése, fertőtlenítő anyagoknál minden háznál készentartása, az emésztő gödrök legalább hetenként egyszeri fertőtlenítése, és ennek hatósági ellenőrzése a közegészségre nagyon jó hatással volna.

Azért készül és dolgozik folytonosan a hadsereg, hogy az ellenséggel bizton és bátran szembe szállhasson. Városi hatóságnak és a városi képviselő egészségügyi bizottságának erélyében mi is megbizunk arra nézve, mikép mindent elfognak követni, hogy a netán bekövetkező és hazánk határain már-már mutatkozó veszély készküldetlen ne találja városunkat, és jó viz hiányában ne szenvedjünk, tudván, hogy a jó viz az egészség fenntartásának egyik legfőbb tényezője.

Mentor.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk azon tisztelet előfizetőit, kik előfizetéseiket még nem újították, tisztelettel kérjük, szíveskedjenek előfizetéseiket mielőbb eszközölni, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. Az előfizetési árak lapunk élén láthatók.

Fővárosi vendégek. Az országos iparegyesület husz tagja Ráth Károly egyesületi alelnök vezetésével ma este háromnegyed nyolcz órakor városunkba érkezik. A kirándulók czélja: megismerni városunk ipari viszonyait. Kettős okunk van e kiváló látogatásnak örövendeni. Lendületet várhatunk iparunk számára, ha felkarolják azt oly férfiak, mint Ráth Károly s másodszor alkalmuk lesz a főváros iparosai e tekintélyes képviselőinek megismerkedni a helyi viszonyokkal. Azt hisszük, Brassó város iparossága és első sorban magyarsága örövendeni fog e látogatásnak s örömeinek az által fog kifejezést adni, hogy a vendégek fogadására megjelenik a pályaudvaron. A vendégek pedig legyenek üdvözölve e városban. Isten hozza közénk!

Kitüntetés. A budapesti locomobil és cséplőgépezők tanfolyamán Köpe János hosszufalusi lakos és birtokos szép előmeneteleért kitüntetést nyert. Gratulálunk hozzá.

Gyilkossági kísérlet. Szombaton éjjel 2 és 3 óra közt — mint értesülünk — Bolgarszegben, Koliban kereskedő házába ismeretlen tettes behatolt s ott kés-sel rohanta meg a kereskedőt, kivel állítólag két óráig vívott, míg sikerült több szurást mellébe s egy vágást — melyet a nyakára szánt, — ajakán ejteni. A sebesült segélykiáltására elősiettek a szomszédok, mire a gyilkos otthagya ernyőjét s cipőit, az ablakon keresztül megugrott. A tettes már el van fogva.

Időszaki forrás. Az óbrassói árvaleánytemplom melletti Spreng hegy délnyugati tövén lévő periodicus források 1884. szeptember havában teljesen elapadtak. Ez év május kezdetén két kisebb forrásrészben kezdett újra szivárogni a víz, most pedig a nagy főerekbe is visszatért a kistály tisztaságáról és jó ízéről ismeretes kedvelt forrásvíz.

Ócska vassinek. A brassói kereskedelmi és iparkamara a következő sorokat küldötte be hozzánk: A magyar kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége megkeresése folytán a brassói kereskedelmi és iparkamara részéről az építendő közönségnek tudomására hozatik, hogy építési czélokra alkalmas ócska, vasuti czélokra már fel nem használható vassinek korlátolt mennyiségben készpénz fizetés és kilogrammonként 6 krajczárnyi egység árért bármely állomáson eladatnak. Tíz darab sint meg nem haladó mennyiséget venni szándékozók 50 kros bélyeggel ellátott folyamodványukat akár egyik vagy másik osztálymérnökséghez be-terjeszthetik, melynek alapján a kért sinmennyiség a megjelölt állomáson ki fog utalványoztatni. A főnebb említettnél nagyobb sinmennyiség csak az üzletvezetőség útján szerezhető meg.

Dühödt kutyák. A napokban ismét fordult elő dühödt kutymarás. Mint hírlík, Hosszufaluban egy munkás segédet nagyon összemarczangolt. A kutyák megkötése ki lett ugyan hűrdetve minden községben, hanem úgy látszik a rendeletet nem hajtják végre.

Ingatlanok bírói árverése. Hosszufalu község házában 1886. július 10-én d. e. 9 órakor Boitan Neculae s nejének ingatlana 118. frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni, az árverést a hosszufalusi kir. járásbíróság fogantositja. — Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. július 12-én d. e. 9 órakor Belindesbu luon és neje Máriának ingatlana 670 frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni, az árverést Maager József kir. közjegyző fogantositja.

Csak az orvosok ítélete irányadó arra nézve, hogy valamely gyógyszer bizonyos betegségekben hasznos-e vagy nem. Az általános használatba vett Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaít illetőleg számos egyetemi tanár nyilatkozataira utalunk. E labdacsaok megnyerték az orvosok egybehangzó dicséretét, s kétségtelen, hogy ennek köszönhetik ama roppant nagy elterjedésüket, a melyben manapság mint kellemes, biztos és ártalmatlan hashajtó szer részesülnek.

A közönség köréből.*)

A t. közönség figyelmébe ajánlhatjuk a klastrom-utca 11. szám alatt lévő férfiruha-üzletet,

mely raktárát újonnan akarván felszerelni, egy részét kisebb-nagyobb csoportokban a bevásárlási áron alul is eladja. — Valamennyi áru az **elismert első rangú gyárakból** való s ép azért csak tiszta gyapjúáru kerül eladásra, mint sima és csikos divatárak, felső-, kabát-, nadrág- s öltönyszövetek, valamint női esőköpenyszövetek a jelen nyári s bekövetkező őszi időnyére.

Ugyanott raktáron vannak kész ruhák gazdag választékban, melyek részben mélyen a beszerzési áron alul adatnak. — Figyelmeztetjük ez üzletre a n. é. közönséget, hogy szükségleteit most jutányos áron fedezheti itt, a míg a készlet tart.

*) Az ezen rovat alatt meglelt közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József Napoca.

*) E tudósítás kissé későn érkezett.

Szerk.

HIRDETMÉNYEK.

(293) 2-2 **Pályázat.**

A türkösi (most anyásított) ág. hitv. ev. egyházközség papi állomására pályázat hirdettetik.

Jövedelem:

1. Lakás és telek (az eddigi kápláni lak);
2. 700 frt készpénz, a hivekre kiróva, 1/4 évi utólagos részletekben;
3. 1³/₄ hold szántó és kaszáló használatára;
4. a szokásos stolarék.

A kellően felszerelt folyamodványok t. évi július hó 22-én déli 12 óráig Török József espereshez Tatranon (u. p. Zajzon — Brassóm.) küldendők.

A brassói ág. hitv. ev. magyar egyházmegye tanácsa.

Szám 182./1886. t. l. k. v. i.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Rápolthy Domokos végrehajtónak Lakatos Karolina végrehajtást szenvedő elleni 199 frt. tökekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósa) területén lévő Fogaras város nagyközségében fekvő, a fogarasi 1422. számú telekjegyzőkönyvben A +

1. r. 1199. és 1200 hr. sz.	702 frt
2. „ 2135. „ „	9 „
3. „ 4732. „ „	40 „
4. „ 4820. „ „	80 „

kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor a fogarasi telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 70 frt 20 krt, 90 krt, 4 frt és 8 frt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasz, 1886. február hó 10-én.

A kir. járásbírósa m. telekkönyvi hatóság.

Tibald Antal,
kir. járásbíró.

(271) 1-1

Szám 973./1886. t. l. k. v. i.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi királyi járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a volt közhalmi királyi járásbírósa pénzalap végrehajtónak közhalmi Csiczul János és Anna hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 64 frt 49 kr. tökekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírósa területén levő, Köhalm községben és határán fekvő, a közhalmi 185. számú telekjegyzőkönyvben A + 469, 3470, 3472, 4892, 5953, 6893, 7086, 8407, 9715, 9842, 10627, 11188, 11194. és 12686. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 720 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 2-ik napján délelőtti 9 órakor az itteni telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalm, 1886. május hó 25-én.

A kir. járásbírósa m. telekkönyvi hatóság.

Dr. Issekutz Gyula,
kir. aljársbíró.

(256) 1-1

Szám 73./1886. t. l. k. v. i.

Visszárverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a Schüssburger Gewerbe- Spar- und Vor-schussverein végrehajtónak boldogvárosi Linczig Anna helyesebb késedelmes vevő Linczig Györgyné szül. Gärtner Zsófia végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tökekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbírósa területén levő és Boldogváros községben fekvő, a boldogvárosi 180. számú telekjegyzőkönyvben A + 258. és 259. helyrajzi szám alatt foglalt és már az 1885. évi április hó 20-án foganatosított újabb árverésen Linczig Györgyné szül. Gärtner Zsófia mint legtöbbet ígérő javára 271 frt 30 kr vételárban leütetett fekvőre az árverést 529 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi július hó 26-ik napján délelőtti 9 órakor

Boldogváros község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis összesen 52 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában

kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1886. május 7-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.

Csernea,
kir. aljársbíró.

(296) 1-1

Új hajfodrászüzlet!

Van szerencsém ezenel tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy az eddig a Nagy-utczában volt Kropácsy-féle fodrászüzletet készpénzen megvettem és

==== Lenszer, 26. számú (Gross-féle) házba helyeztem át. =====

Törekedni fogok a n. é. közönség mindennemű igényeit teljesen kielégíteni, csak kérem szives jóindulatu pártfogásukat.

Legmélyebb tisztelettel

Pásztory János.

(295) 1-4.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czerna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófaourniok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezenel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 304. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izléses s művészi kiviteli elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.,**
fényképész.

(213) 6-*

Lakások.

Buzsör 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, szent-Mihály-napjától fogva, — továbbá 2 szoba s konyha azonnal kiadók.

A lakások külön-külön bejáratúval ellátva.

VASADI JOZSEF

háztulajdonosai.

Bővebb megtudható

(176) 9 -

Külföldi kiadások:

A grózi 1890. évi orsz. kiállításán elsőrendű díjazott.

A triest 1882. évi kiállításán bronz-éremmel.

A bécsi 1883. évi nemzetk. kiállításán ezüst-éremmel.

A forobát-megyel. gazdas. kiállításán 1884-ben ezüst-éremmel.

A budapesti 1886. évi orsz. kiállításán a nagy éremmel.

haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

hazánk egyik legszépségsavdúsabb

SAVANYUVI ZE

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvendő.

Édeskuty L. Budapest.

Ugyazintén kapható minden

Az elszállítás

palack 1.800,000 palack.